

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 504/2023
31.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Јелене Јоксимовић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1/22 од 16.09.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 381/22 од 06.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Јелене Јоксимовић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1/22 од 16.09.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 381/22 од 06.03.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку у вези члана 5. став 2. Кривичног законика, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 1/22 од 16.09.2022. године, правноснажна пресуда Основног суда у Крагујевцу К 849/18 од 07.11.2019. године којом је окривљена АА осуђена због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ и због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о преском поступку и пореској администрацији стављена је ван правне снаге у ставу првом у односу на кривично дело пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, у погледу чињеничног описа дела, правне оцене дела и у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако да је окривљена АА оглашена кривом због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика, за које кривично дело јој је утврђена казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у одређеном износу од 300.000,00 динара и узета као утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и новчана казна у одређеном износу од 100.000,00 динара за

кривично дело недозвољено скадиштење робе из члана 176а став 1. Закона о преском поступку и пореској администрацији, па је окривљеној изречена условна осуда тако што јој је утврђена јединствена казна затвора у трајању од једне године и четири месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљена за време од три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и осуђена је на јединствену новчану казну у одређеном износу од 400.000,00 динара.

Истом пресудом утврђено је да је окривљеној изречена мера безбедности забране вршења, позива, делатности или дужности у својству власника и одговорног лица у трајању од три године и да су јој одузети предмети, привремено одузети од стране Пореске управе. Представник оштећеног је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева а окривљена је обавезана на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 381/22 од 06.03.2023. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног, преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1/22 од 16.09.2022. године, тако што је Виши суд у Крагујевцу окривљену осудио на јединствену новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљене одбијена, као неоснована и пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА - адвокат Јелена Јоксимовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али из образложења поднетог захтева произилази да га подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење и одлучивање или их преиначи и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева.

Бранилац окривљене у захтеву наводи да је у конкретном случају, у поновљеном поступку, требало применити Кривични законик који је важио од 01.12.2019. године, као закон који је блажи за учиниоца и којим је било прописано да износ обавезе чије се плаћање избегава треба да пређе износ од милион динара, на који начин се суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљене АА - адвоката Јелене Јоксимовић, те били предмет разматрања Вишег суда у Крагујевцу који је у другом степену поступао по жалби браниоца окривљене изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Крагујевцу К 1/22 од 16.09.2022. године. Виши суд у Крагујевцу као другостепени је (прихватајући разлоге првостепеног суда на страни 36, 37 и 38 првостепене пресуде), ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 4, у ставу трећем и страни 5, у првом и другом ставу другостепене пресуде Кж1 381/22 од 06.03.2023. године изнео јасне разлоге које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Прихватајући разлоге првостепеног и другостепеног суда, Врховни суд напомиње да је предмет испитивања у поновљеном поступку искључиво правноснажна пресуда којом је окривљени оглашен кривим, због чега се идентитет кривичног дела изводи из раније правноснажне пресуде, а не из оптужнице. Кривични поступак завршен правноснажном пресудом може се поновити само у корист окривљеног и у њему се преиспитује законитост раније правноснажне пресуде према стању ствари које обухвата чињенице и примену материјалног и процесног права у време њеног доношења. Из тог разлога процесна ситуација настала од дана правноснажности решења којим је дозвољено понављање кривичног поступка и за време новог суђења, искључује могућност да се у поновљеном поступку примењује блажи кривични закон који је ступио на снагу после доношења раније правноснажне пресуде, а самим тим и бланкетне норме које допуњују норме кривичног дела, јер се у поновљеном поступку испитује законитост раније пресуде према закону који је важио у време њеног доношења.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву наводи и да је кривична санкција превисока из разлога што на страни окривљене постоје олакшавајуће околности које суд није правилно ценио приликом одмеравања казне а не постоји ни једна отежавајућа околност, на који начин се указује на повреду члана 441. став 1. ЗКП. Такође, се истиче и да у образложењу правноснажних пресуда нису наведени разлози о одлучним чињеницама, на који начин се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како, повреда члана 441. став 1. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Јелене Јоксимовић, Врховни суд је на основу члана 491. став

1. и 2. ЗКП захтев, у односу на повреду наведену у изреци пресуде одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић